

да се изключи, но въпръшки прѣдположението, че въ срѣдневѣковния Сливенъ е прѣбивавалъ български Клисурархъ, приспособяване титлата му на цѣло заселище, а при това заправено въ врѣме, когато нѣмало вече клисурарси, е невѣроятно¹⁾). Ролята на срѣдневѣковните клисурски и тѣхниятъ щабъ, прѣзъ врѣме робството се засътряше отъ тѣй нарѣченитѣ дервентджии, или прѣведендо на грѣцко-български — клисурци. Тия дервентджии и нийдѣ въ турската история не сѫ познати подъ името клисурарси. Нѣщо повече, въ самата Гърция (сѣверна) е имало цѣла областъ отъ дервентджийски села, които не сѫ се наричали клисура хориа, а дервени хориа (дервенски села). Въ тая смѣсть името клисурахорионъ или съкратено Клисухоръ (клисурско, проходно село) не може да се посочи като първоначална форма на Клуцохоръ. И до днесъ личатъ много наши села носящи иметата си отъ туй, че сѫ заселени при проходъ или прѣселени тамъ съ специалната мисия да го пазятъ. Такива се наричатъ клисура или дервентъ и съ производни отъ него имена. Въ тая смисъль бихме се убѣдили че Клуцохоръ е отъ Клисухоръ, бидейки заселенъ първомъ само отъ такиви дервентджии, ако изпустнемъ изъ видъ турското му име Кадж-Къой (а не Дервентъ или Дервентъ-Къой).

Множество други чужди и наши имена би могли да се наведатъ все въ посока на подобни разнообразни тѣлкувания, ако прѣнебрегнемъ краснорѣчивия фактъ, че Клуцохоръ у турцитѣ се нарича Кадж-Къой. И дѣйствително, вулгаризираното име Клуцохоръ или Кулцохоръ е отъ грѣцкия прѣводъ на турското му име: Кадж-Къой=Критисхоронъ (*Κριτής χορῶν*) или Критохорионъ. Критисъ (сѫдия) въ византийско врѣме се е наричалъ не само чиновникъ съ правосѫдна власть, но и съ военно-административна, въ каквато смисъль отговаря на първоначалното турско кадж, кадия. Въ тѣсна смисъль на думата, сѫдия на грѣцки се наричалъ дикастисъ. Погърчването на названието Кадж-Къой съвпада съ началото на грѣкоманци-

¹⁾ Отъ термина кефалъ, кефалия (началникъ, главатарь) е вѣроятно селото Килифарево. Ср. села Войводово, Войводиново; Царина, Царичина, Царевецъ; а за турско врѣме: Суланларъ, Бегово, Пашово и т. н.